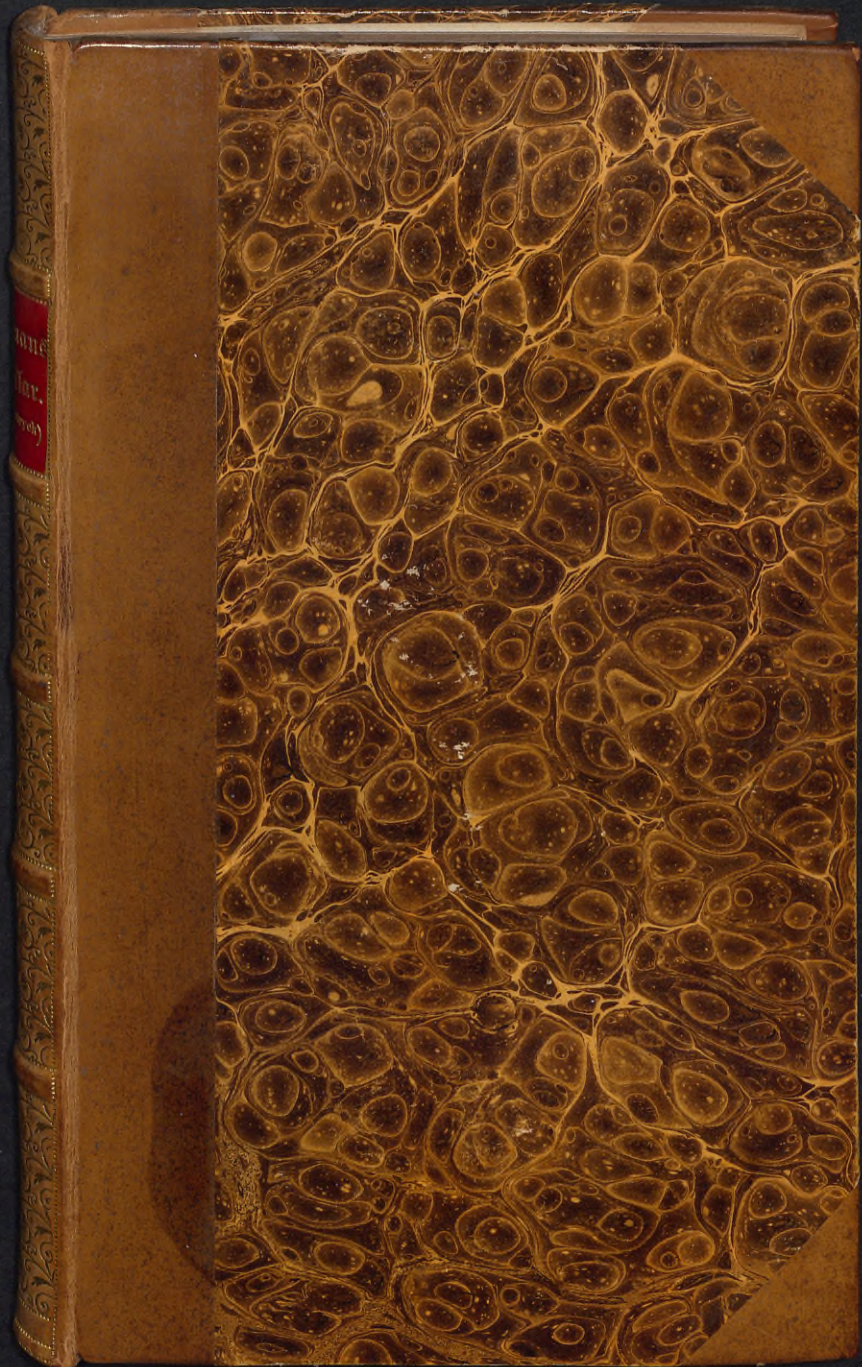

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

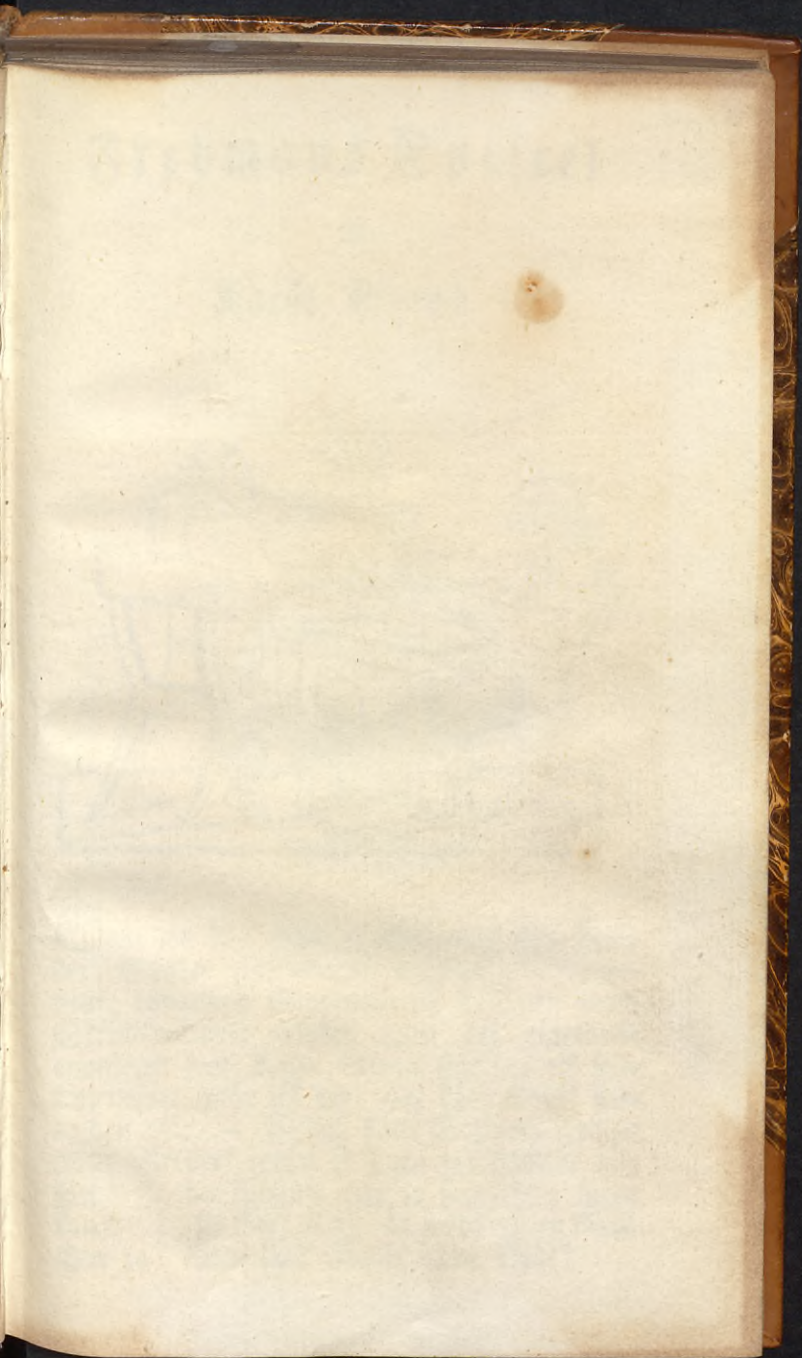

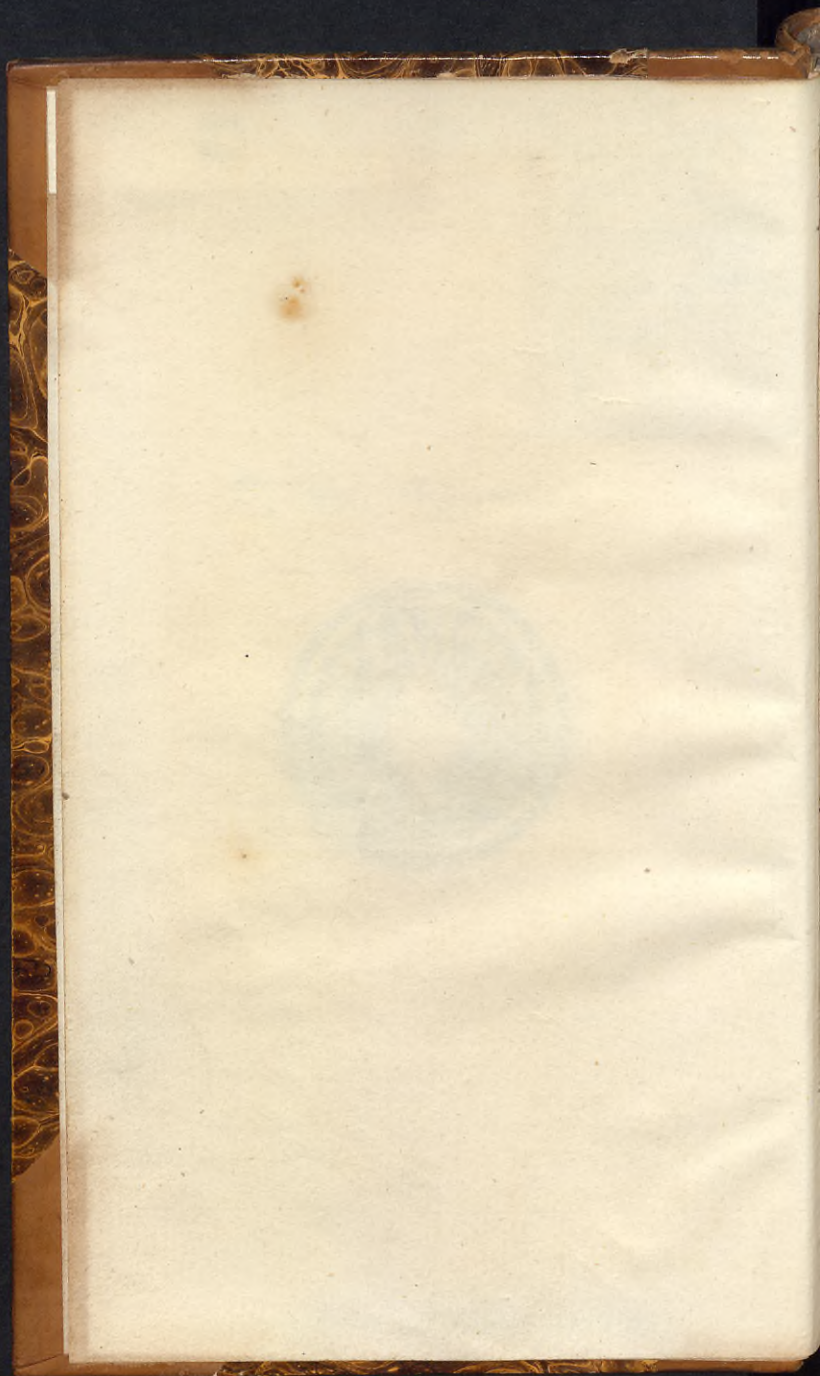
Litt.
Sv.

C. M. Carlander

Baggens = Gatan.

Mollberg höll flaskan och Bredström satt
midt emot dörren,
Kladd i sin randiga hemväfda väck och väst,
Klacka en toffel, små pigorna nicka i hvarst hörn,
Gubben han nicka och gråla med pryl och låst.
Utan för bod-dörren; min Bror,
På luckan himmelsblå och grann,
Wändes två målade skor
Emot hvarann;
I en grå och sprucken sky
Står en stöfwel stolt och spånd
Underst syns en toffel wänd,
Wänder åt Bollhus-gränd.

Mollberg ropa, skål mina duswor ofånd och
 känd,
 Gref, Turkinna, Tattersta och Morjan!
 Mot min flaska och mot skinn-förklä kring min
 länd
 Astrilds pilar blänka som rödt saffian.

2.

Bredström klackappa en stöfwel och än han
 smorde skon,
 Karwa sin rulle, sjöng wisor kring hela plan;
 Der bor, sjöng Bredström, den tjocka Ma-
 lena, bred i ron,
 Hon med regnkappan och trasiga farbolan,
 Hon Malena du wet,
 Med Chirandollerna, — hwa ba?
 Breder i gumpen och fet —
 Bor hon der? ja.
 Har hon lika wacker hy?
 Nej nu är hon ful och grå,
 Hennes wackra ögon blå
 Kunna ej mer förmå.

Der midt öfwer, högt öfwer porten, ser du då?
 Der bo flickor ända högt upp i wind,
 I hwar sång slika och rasa två och två,
 Under sång och kyssar på mund och kind.

3.

Äppel-bomskan, — Nå stamma din hund,
 säj riktigt ut —
 Bo, bo, bo, bor hon der? — Ja, der står
 hon i dörren,
 Prydd med plymager, blå frage och grå kam-
 lottsurtout.
 Skörtena släpta med sniljor i alla hörn,

Toffeln framskjuter sin tipp,
 Så högröd som det röda lack,
 Nedvikt, uppdragen på kipp,
 Med snöhvitt klack;
 Parasollen grön och ny,
 Sladdrar stolt i Nymsens hand,
 Förklä, bröstslapp, skor och band
 Femkar hon litet grand.

Baktill göms den ljusbruna luggen ofta ibland
 I en gammal urblekter Phaeton,
 Fram i fronten glitrar en blomma, der en rand
 Af små perlor framtittar någon gång.

4.

Så, så, så, så fångt att slippa i köket in — Å jo,
 Klappa på luckan och hosta och bulka på;
 Ratten i spisen han jamar och krassar med sin klo
 Wift å hon hemma, ja det å hon, posito.

Hör på Fidella i fälln,
 Hon skäller i kanapén,
 Wift å hon hemma Mamselln,
 Å längesen.

Här å inte annat råd,
 Bulka på och namnet såj,
 Slåpp bror Wingmark in och mej,
 Göta min lilla nåd.

Låt upp dörren, här kommer nu ett herrebåd;
 Si min sköna, här är min hand och din;
 Ålta fjorteln, si hur han sladdrar i hwar wåd;
 Släck ut ljuset, nu å min Lotta min.

Wid hwäken af den frökta ström,
Som tyckes kärlek, kärlek susa,
Låt omma känslor dig förtjusaf,
War lycklig, älska, njut och dröm.

2.

Men wet, den under kärleks-twång,
Ack, hwilket twång! sig hunnit gifwa,
Bör första känslan trogen blifwa;
Ty hjertat älskar blott en gång.

3.

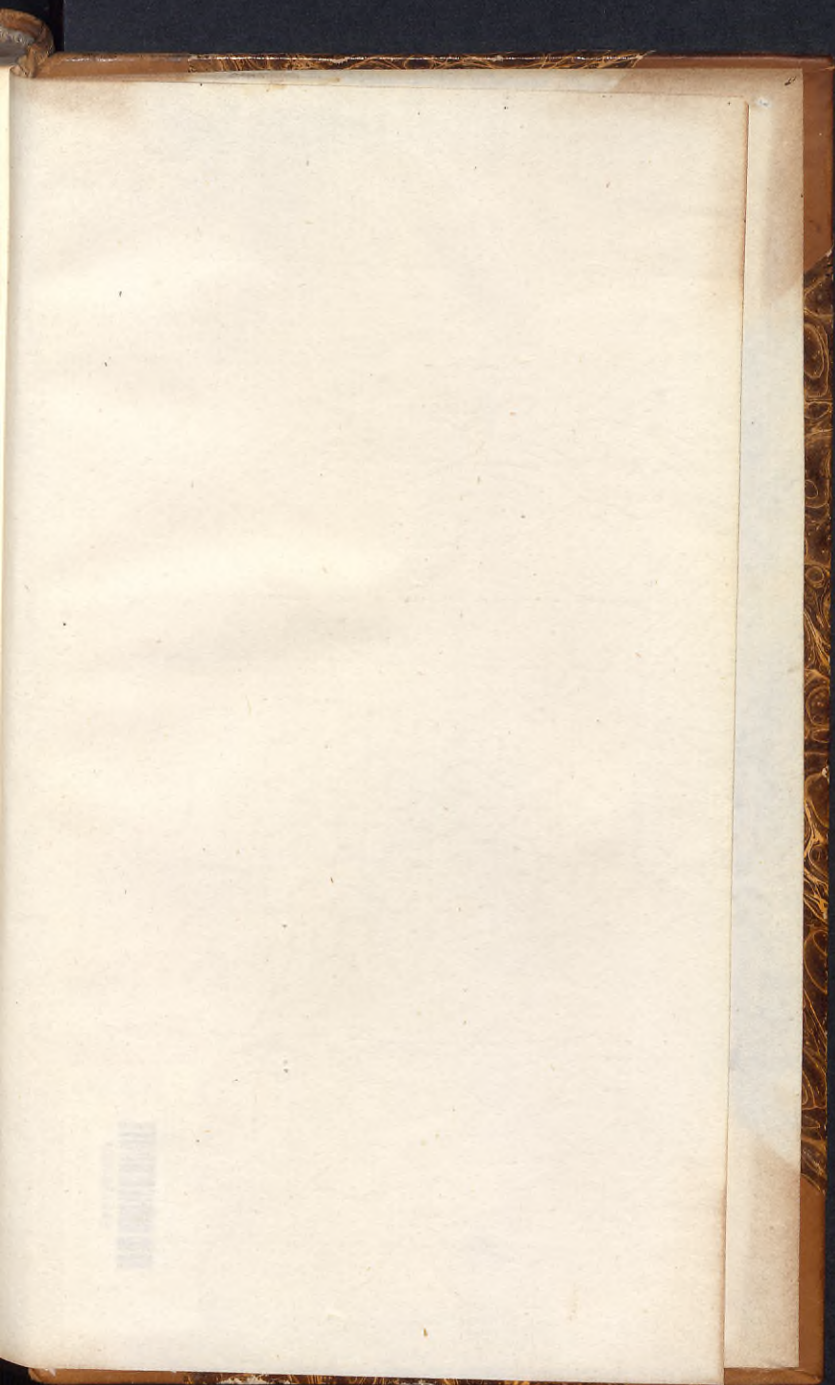
Sitt lugn den aldrig återfår,
Som mot en trogen skönhet bryter:
Om tusen band han sedan knuter,
Skall ängren följa i hans spår.

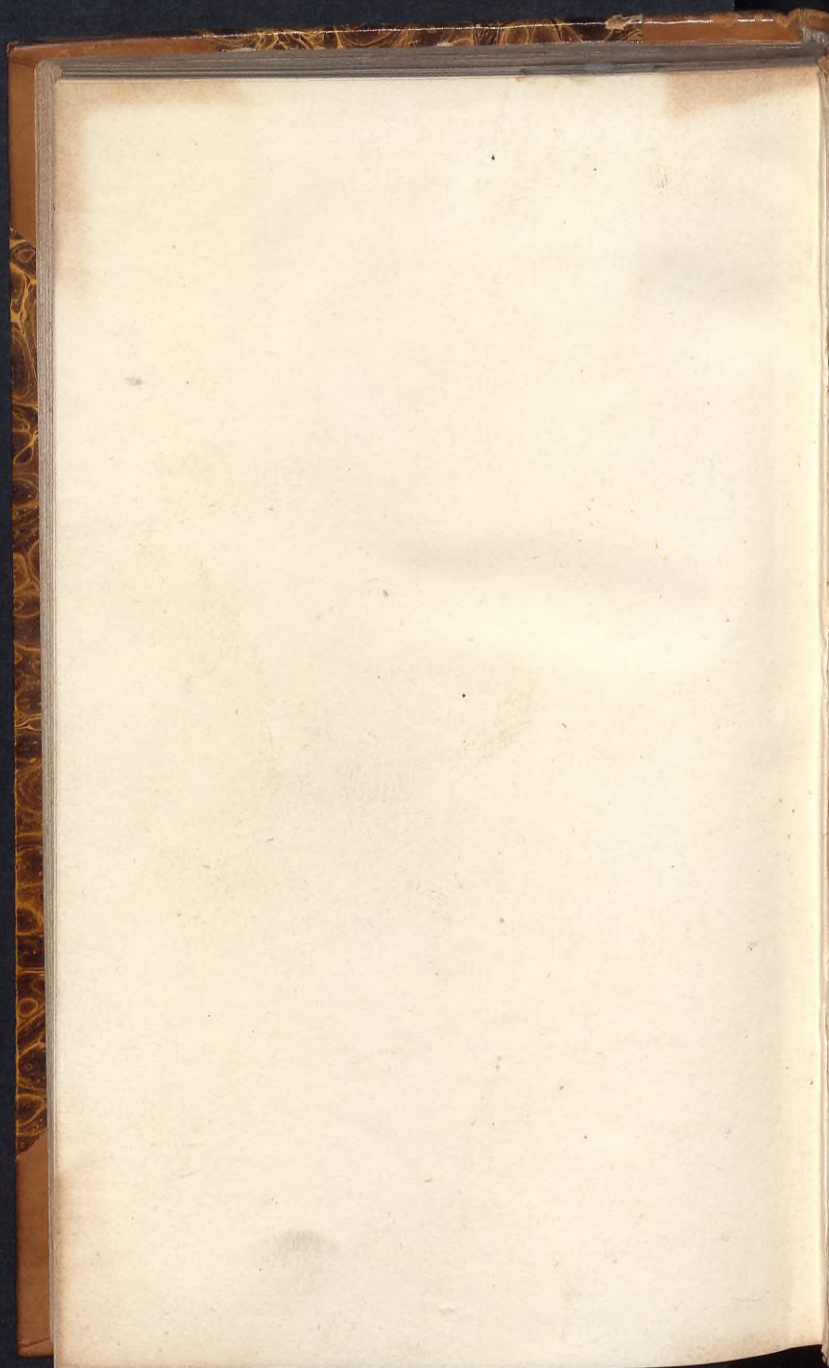
4.

Ack nej! der bröst mot bröst förent,
Sig i hwarannans känslor sluter,
Der hjertat utan måttnad njuter
Och nöjet är, som ljuset, rent.

Säljas i Stockholm i Björnståhls Bokhandel.

Stockholm, tryckte hos J. Hörberg, 1825.

1001851448

